

гр. Перник, 20 май, 2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд- Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесети април, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

Членове: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря М. и в присъствието на прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдията Станчев к.н.а.х.д. № 82 по описа за 20и година на Административен съд- Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба "*****" АД, гр. Перник, ул. "*****" № 30, против решение на РС Перник, постановено по нах дело № 1341/10 г., с което е потвърдено наказателно постановление № 28/24-XI.2009 г. на Директора на РМД София, с което на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 2672840,82 лева на основание чл. 123а, ал. 1 от ЗАДС

С жалбата се твърди, че решението на районния съд е постановено при съществени нарушения на процесуални правила и поради това е неправилно и незаконосъобразно. От касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт, както и наказателното постановление.

Ответникът по жалбата РМД София, представляван от процесуален представител, поддържа становище, че решението на РС е правилно и следва да остане в сила

Окръжна прокуратура- Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд- Перник, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Административен съд- Перник, като взе предвид доводите и становищата на страните и извърши служебна проверка, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство. Пред касационната инстанция страните не са представили писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

По оплакванията за процедурни нарушения - касационната инстанция не споделя, оплакването, че както актосъставителя, така и АНО не са дали правилна квалификация на деянието. В хода на производството по налагане на административно наказание, са извършени необходимите процесуални действия, както от актосъставителя, така и от АНО, които са приети като законосъобразни от въззивния съд по констатиране на извършеното нарушение. В хода на производството пред районен съд на жалбоподателя са били предоставени необходимите правни възможности за организиране на подходящата според представляващия го защита. При извършената служебна проверка, касационният състав не намира допуснати съществени процесуални нарушения от страна на районен съд, налагащи отмяна на решението му.

По оплакването за незаконосъобразност на наказателното постановление и на решението на районен съд. АНО на основание на констатациите на АУАН е приел, че жалбоподателят е нарушил нормативни изисквания по ЗАДС като не е внесъл в съответствие с изискванията на чл. 57Д, ал. 1, т. 4 от с.з. дължимо обезпечение, като по този начин е избегнал частично обезпечаване на акциз за търговия с акцизни стоки до размер на 3102310,42 лева. Разликата между внесеното обезпечение в размер на 120000 лева и дължимо заявяване на нов размер на обезпечение по реда на чл. 57б във връзка с чл. 83д от ЗАДС не е заявена от жалбоподателя в законово определените срокове, което е било прието като годно правно основание за издаване на наказателното постановление. В тази връзка може да се приемат като основателни и съжденията на районен съд - независимо, че количествено решението е с повтаряне на фактологията, приета от АНО. Това обстоятелство не се оспорва от жалбоподателя, като се вземат предвид и писмените обяснения в хода на извършваната проверка от митническите органи. Като е допуснал значително надвишаване на размера на внесено обезпечение, фактически жалбоподателят е избегнал да внесе разлика до пълния размер на дължимо обезпечение. След като това не е извършено, административния орган е бил лишен от възможност да определи адекватен размер на обезпечението в законово определени срокове, а жалбоподателят е избегнал отчасти задължението да внесе дължимо обезпечение. Същността на обезпечението по ЗАДС е да обезпечи заплащането на акциз при възникване на задължение за това. При възникване необходимост от заявяване на нов размер на обезпечение по движение на акцизни стоки, за които акцизът е по-висок от размера на обезпечението, първо трябва да бъде определен по-висок размер на обезпечението, той да бъде внесен и едва след това стоката може да бъде предмет на сделки. Размерът на обезпечението трябва да бъде определен така, че във всеки момент да покрива пълния размер на акциза, който би могъл да възникне или е възникнал при прилагането на режима отложено плащане на акциз. Функцията на обезпечението не може да бъде осъществена при наличие на възможност за надхвърляне размера на обезпечението. Констатациите на АНО и на въззивният съдебен състав в тази връзка се споделят от състава на настоящия съд. Формалната страна на извършеното нарушение предполага, оплакването, че няма реално настъпили щети за държавата да се остави като неотнормосимо оспорване. Грешни са съжденията на РС, за това, че имало виновно нарушена разпоредба - чл. 57Д от ЗАДС. Юридическото лице, в случая жалбоподател не носи вина, отговорността му е безвиновна, а самата разпоредба не предполага наличие на вина, предвид спецификата на това задължение - "да не допусне". Виновността предполага, че

се цели отклонение от това задължение, което е предмет на друго производство. В крайна сметка тези съждения не могат да са адекватно основание за отмяна на оспорваното решение. Може да се отчете, като законодателен недостатък, че процедурата по определяне на дължимо обезпечение се развива пред административен орган, който определя размера на това обезпечение. Сроковете в които следва да се определи това обезпечение технологично препятстват търговията с такива стоки, от което освен потенциалната санкция по ЗАДС, търговеца може да понесе и вреди от забавяне на движението на стоките. Прилагането на санкционна разпоредба по синонимна аналогия - "да не допусне" и "избегне" също не е законодателно издържано, а и пресилено приложимо, но формалното не спазване на законово установено задължение предполага наличието на административно нарушение.

Предвид всичко гореизложено Административен съд- Перник намира, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд- Перник, следва да бъде оставено в сила.

По тези съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение на Районен съд - Перник, постановено по н.а.х.д. № 1341 по описа на съда за 2010 г., с което е потвърдено наказателно постановление № 28/24-X1.2009 г. на Директора на Регионална митническа дирекция София.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/